

f.eks. i beskrivelsen af, hvad kongen foretager sig. Kongen har meget travlt i grundloven, men det svarer jo ikke helt til virkeligheden.

Når man i fremtiden slår op på grundlovens § 2, står der uændret, at kongemagten nedarves til mænd og kvinder efter de i tronfølgeloven af 27. marts 1953 fastsatte regler. Når regeringens lovforslag er gennemført, er det forkert, det passer simpelt hen ikke. Kongemagten nedarves ikke efter de regler, som er fastsat i tronfølgeloven af 27. marts 1953, for den bliver nu ændret, men det skriver man ikke i grundloven. Med andre ord vil grundloven efter behandlingen af det her sige noget, der ikke passer. I mine øjne er det ikke udtryk for respekt for grundloven. Det føjer endnu et uforståeligt element til grundloven, den bliver endnu en kende mere uforståelig.

KL 13.05

Hr. Langballe var inde på, at hr. Auken og jeg sådan var ude på at bryde grundloven op. Det var sådan noget, vi gik og lurede på, det var noget, vi gik og sådan i virkeligheden skjulte for alle. Det forholder sig jo fuldstændig anderledes. Jeg lægger ikke spor skjul på, og det er ikke noget, jeg går og lurer med eller lægger skjul på, at jeg ønsker en gennemgribende modernisering og revision af den danske grundlov. Det har jeg talt for i efterhånden mange år, og det har aldeles ikke noget med tronfølgeloven at gøre alene. Selvfølgelig skulle tronfølgeloven i en revision under alle omstændigheder ændres, det siger sig selv, men det er for mig slet ikke hovedsagen. Der er en række andre spørgsmål, som er vigtigere.

Jeg må her erkende, at jeg er meget uenig med hr. Svend Auken på et punkt. Jeg mener, det er helt forkert at sige, at hr. Krarup og hr. Langballe sådan er fundamentalister på grundlovens vegne eller har et religiøst forhold til, at man ikke må ændre grundloven. Det sidste er måske rigtigt, men jeg synes slet ikke, det er rigtigt at sige, at hr. Krarup og hr. Langballe har et fundamentalistisk forhold til grundloven. Det synes jeg er forkert.

For meget få dage siden havde vi en debat her i salen, der handlede om grundlovens § 66. Grundlovens § 66 er grundlovens korteste og mest forståelige bestemmelse. Den siger simpelt hen: Folkekirkens forfatning ordnes ved lov. Så enkelt kan grundloven udtrykke et vigtigt princip. Men hvad sagde hr. Langballe, og hvad sagde hr. Krarup ved den lejlighed? Ikke tale om! Vi skal da ikke følge det, der står i grundloven, og følge det, som var grundlovgivernes hensigt –

hvad der er fuldt og totalt klarlagt, når man nærmere studerer den grundlovgivende rigsforsamling forud for grundlovens givelse.

Men når det drejer sig om en sag, der ikke passer ind i krammet, er man ligeglad med, hvad der står i grundloven, så har man ingen respekt for den, så siger man: Det er slet ikke nødvendigt, det skal man ikke lægge nogen vægt på. Så jeg må konkludere, at jeg synes, at hr. Krarup og hr. Langballe læser grundloven, som det passer dem. Det er da sådan set en interessant konklusion.

Så en bemærkning mere. I 1849-grundloven fik vi to smukke begreber indført i vor grundlov. Folkekirken blev indført i vor forfatning, den er der skrevet om, og Folketinget blev indført i vores forfatning, det står der også meget om i grundloven, men vi fik ikke folkestyre skrevet ind i grundloven. I stedet for fik vi det mærkelige begreb, at vi ikke var et folkestyreland, men at vi var et indskrænket-monarkisk land.

Det er det, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre vil rette op på som et minimum. Når vi alligevel har den store maskine fremme for at ændre grundloven, så kunne man da virkelig også gøre sig den ulejlighed at indskrive i den danske grundlov den politiske virkelighed, vi lever i, nemlig at Danmark er en selvstændig stat, der bygger på folkestyre og på retssikkerhed. Var det ikke rimeligt at gøre den undladessynd god, man gjorde i 1849 ved ikke at indskrive i vores grundlov, at vi har folkestyre?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er naturligvis enig med Det Radikale Folkeparti i, at der er brug for en langt større ændring af grundloven end den, der er lagt op til her, og at det er lidt snyd på vægten, hvad der foregår. Men det underer mig lidt, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte nogle af de andre ændringsforslag, der er stillet til loven.

For eksempel er der stillet et ændringsforslag, der ophæver den oldnordiske bestemmelse, at hvis kongen eller dronningen skal gifte sig med en person, skal de først spørge Folketinget. Er det ikke lidt underligt her i 2006 at vedtage en lov, hvor vi siger, at en person skal spørge Folketinget, før vedkommende må gifte sig? Jeg mener, vi kritiserer jo alle mulige kulturer, som har tvangsgæstesker som et led i deres kultur. Hvorfor kan vi så i dag vedtage en lov, der har det indhold?

KL 13.10